

питамъ: майката ражда ли дѣцата си като професори, учители, свещеници, съдии и др.? Тя ражда дѣца, които отпослѣ ставатъ учени, генерали, доктори, инженери и др. подобни по служба. Службитѣ, които изпълняваме въ живота, сѣ разнитѣ роли, които играемъ на сцената. Докато сме на сцената, ние сме облѣчени въ форми, актьори сме; слѣземъ ли отъ сцената, ние сме вече братя. Като отидемъ на небето, ще се посмѣемъ на тази борба, като си припомнимъ разнитѣ случаи отъ живота си на земята. Съ единъ примѣръ ще ви изясня положението, въ което се намирате. Единъ индуски богъ, като се наситилъ на хубавия си животъ на небето, пожелалъ да му се позволи да слѣзе на земята, да си поживѣе. Позволили му, и той си избралъ формата на свиня и затова се въплотилъ въ едно младо прасенце. Започналъ да живѣе като всички прасета, ровилъ се изъ нечистотиитѣ, излежавалъ се на сѣнка и тлъстѣлъ. По едно врѣме се оженилъ, родили му се дѣчица около 10—15; живѣлъ си мирно и щастливо. Почакали го на небето година, двѣ, три, десетъ, той не се връща. Повикали го оттамъ, но той не искалъ да се върне. „Менѣ ми е тукъ много добрѣ“, казвалъ. Рѣшили да му взематъ прасенцата, та да го принудятъ да се върне, но и при това нещастие, пакъ не искалъ да се върне. Взели послѣ и жена му, но пакъ не успѣли, той започналъ да си търси друга жена. Рѣшили най-послѣ да поразятъ него самия и затова му изпратили тежка болестъ, която го и върнала на небето. Като се събудилъ на небето, започналъ да се смѣе на живота си който прѣкаралъ на земята. Много съврѣменни хора иматъ опитността на този богъ, но не знаятъ, какво сѣ били по-рано. Много хора иматъ опитността на този буржоа, роватъ и рѣшаватъ разни въпроси на земята. Идатъ разни нещастия да вразумятъ хората, но като напуснатъ свинската форма, тогава ще разбератъ, какво е било тѣхното състояние. Какво прѣдставлява свинската форма? — Тя е крайниятъ материализъмъ, който сега съществува. Въ какво седи той? — Имено въ това: събиратъ се хората и говорятъ за това онова, за онзи свѣтъ, за доброто въ свѣта, но тѣ си иматъ своитѣ гѣски, кокошчици, винце и си живѣятъ широко. Бѣднитѣ хора, като ги слушатъ така да говорятъ, казватъ си: Тѣзи хора все за онзи свѣтъ говорятъ, за Бога живѣятъ,